

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4567/2018
26.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца мал. АА из ..., кога заступа законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Емина Ђуран Милић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Нашагаћин, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 252/18 од 31.05.2018. године, у седници одржаној 26.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 252/18 од 31.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1892/2017 од 20.03.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се измени пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица Кула П2 100/15 од 29.05.2015. године тако што се тужени обавезује да на име свог дела доприноса за издржавање мал. тужиоца плаћа износ од 35% од своје месечне зараде, умањене за износ припадајућих пореза и доприноса, почев од дана подношења тужбе па док за то постоје законски услови, и то сваког 1. до 15. у месецу за предстојећи месец, са припадајућом законском каматом на сваки појединачни износ од дана доспећа па до исплате на тај начин што ће исплатна благајна предузећа ГГ из ... извршити уплату досуђеног износа на рачун законске заступнице тужиоца који се води код ... банке а.д. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев у делу да тужени накнади тужиоцу трошкове вођења овог поступка, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је захтевано да се тужени обавезе да на име доприноса за издржавање малолетног тужиоца плаћа месечно 7.000,00 динара, почев од дана подношења противтужбе па док за то буду постојали законски услови, сваког 1. до 15. у месецу за текући месец, на рачун законске заступнице тужиоца који се води код ... банке а.д, те да се утолико промени пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица Кула П2 100/15 од 29.05.2015. године. Ставом четвртим изреке одбијен је противтужбени захтев у делу у којем је тражено да се одреди начин одржавања личних односа између малолетног тужиоца и туженог на начин да дете борави код оца сваког другог викенда од петка у 18 часова до

недеље у 18 часова, са обавезом оца да дете преузме на адреси пребивалишта и обавезом мајке да дете преузме на адреси оца и врати, те да се утолико промени пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица Кула П2 100/15 од 29.05.2015. године. Ставом петим изреке одбијен је противтужбени захтев у делу којим је тражено да тужилац накнади туженом проузроковане трошкове овог поступка, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом шестим изреке обавезан је тужени да плати таксу на тужбу и пресуду од по 2.660,00 динара. Ставом седмим изреке обавезана је законска заступница тужиоца да плати трошкове пуномоћника мал. тужиоца од 31.500,00 динара. Ставом осмим изреке обавезан је тужени да плати трошкове свог пуномоћника од 31.500,00 динара. Ставом деветим изреке одлучено је да се мал. тужилац ослобађа од плаћања судских такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 252/18 од 31.05.2018. године, жалба мал. тужиоца је делимично усвојена, делимично одбијена, жалба туженог усвојена, па је првостепена пресуда укинута у делу одлуке којом је одбијен противтужбени захтев за снижење обавезе туженог да доприноси издржавању мал. тужиоца и делу одлуке о трошковима поступка (ставови други, трећи, пети, шести, седми и осми изреке), док је у преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је рођен ...2014. године у току трајања ванбрачне заједнице његових родитеља. Тужени и законска заступница мал. тужиоца били су у ванбрачној заједници у периоду од јуна 2009. године до децембра 2014. године. Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица Кула П2 100/15 од 29.05.2015. године (чија се измена у овој парници захтева), мал. тужилац је поверен мајци на самостално вршење родитељског права, одређено је да ће тужени доприносити његовом издржавању у висини од 25% своје месечне зараде и одређен начин одржавања личних односа детета са туженим. У време доношења ове пресуде мал. тужилац је имао шест месеци те да се његове потребе задовољавају износом од 20.000,00 динара, док је сада мал. тужилац узраста од четири године, кренуо је у вртић и актуелно се његове потребе задовољавају износом од 28.000,00 динара.

Законска заступница мал. тужиоца је запослена и остварује месечну зарату од 40.106,00 динара. Она и мал. тужилац живе у заједничком домаћинству са њеним родитељима. У оквиру њихове куће налази се угоститељски објекат који изнајмљују и од којег родитељи мајке мал. тужиоца остварују годишње најмање

2.000 евра, од којих примања се издржавају родитељи, а поседују и аутосервис. Мајка мал. тужиоца је плаћала месечну рату кредита од 11.000,00 динара до августа месеца 2018. године. Тужени је запослен и остварује месечну зараду од 73.926,53 динара. Засновао је нову заједницу у којој је рођена ћерка ...2016. године, а потом је и закључио брак у септембру 2017. године. Тужени са својом породицом живи у кући поводом које је у току поступак расправљања сутековине између њега и мајке мал. тужиоца. Супруга туженог има ћерку из претходног брака која живи са њима у домаћинству. Тужени за задовољење потреба мал. ћерке месечно издваја 10.000,00 динара, а како девојчица има здравствених проблема за лекове јој је потребно још 2.000,00 до 3.000,00 динара. Такође отплаћује и раније дугове за комуналне трошкове и струју. Подигао је и кредит који је намењен рефинансирању претходног кредита, а месечна рата је 19.616,56 динара и отплату ће вршити наредних седам година.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови у смислу одредби члана 160. и 164. Породичног закона, одбили тужбени захтев тужиоца.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона је прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3). Одредбом члана 164. истог закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно закључили да у конкретном случају нема места измени претходне пресуде којом је тужени као отац обавезан да доприноси издржавању мал. тужиоца са 25% редовних месечних примања, што имајући у виду његову актуелну зараду од око 74.000,00 динара сада номинално износи 18.000,00 динара. Наиме, и поред тога што су се околности на страни мал. тужиоца у међувремену промениле и његове потребе повећале, јер је у време доношења одлуке чија се измена тражи имао шест месеци и да се његове потребе задовољавају износом од 20.000,00 динара, те да сада има четири године и иде у вртић, те да се његове потребе задовољавају износом 28.000,00 динара, нема услова за повећање доприноса туженог у његовом издржавању. Наиме, тужени је у време доношења претходне пресуде из 2015. године имао мања примања која су се у међувремену повећала, а такође тужени је након доношења претходне пресуде закључио брак у коме је добио ћерку, чијем издржавању је дужан да доприноси. Потребне мал. тужиоца, као и имовинске и друге околности на страни туженог, као и чињеница да има обавезу законског издржавања према једном малолетном детету које су такође од значаја за утврђење обавезе издржавања малолетног тужиоца су потпуно и правилно утврђене, па су нижестепени судови правилно закључили да ће 25% редовних месечних примања туженог (18.000,00 динара), уз допринос који издржавању малолетног тужиоца даје мајка потребе

малолетног тужиоца у потпуности бити задовољене. Наиме, и по оцени Врховног касационог суда, за издржавање малолетног тужиоца довољан је износ од 18.000,00 динара месечно, имајући у виду околности конкретног случаја, односно животни стандард оба родитеља, као и узраст детета које има уобичајене развојне потребе. Чињеница је да мајка малолетног тужиоца има мања примања од оца, овде туженог. Међутим, малолетни тужилац не може бити у повољнијем положају у односу на малолетну ћерку туженог према којој он такође има обавезу законског издржавања, а при том је малолетна ћерка дете које има здравствене проблеме због чега су и потребе (због куповине лекова) веће. Стога су неосновани ревизијски наводи тужиоца о погрешној примени материјалног права.

Приликом одлучивања, Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије, али их није посебно образлагао с обзиром да су били предмет правилне оцене другостепеног суда коју прихвата и овај суд.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић